

Zittingsdocument

A9-0437/2023

14.12.2023

VERSLAG

over het EU-actieplan: Bescherming en herstel van mariene ecosystemen voor duurzame en veerkrachtige visserij
(2023/2124(INI))

Commissie visserij

Rapporteur: Niclas Herbst

INHOUD

	Blz.
ONTWERPRESOLUTIE VAN HET EUROPEES PARLEMENT	3
TOELICHTING	18
MINDERHEIDSSTANDPUNT	20
BIJLAGE: ENTITEITEN WAARVAN OF PERSONEN VAN WIE DE RAPPORTEURS INPUT HEBBEN ONTVANGEN	21
ADVIES VAN DE COMMITTEE ON DEVELOPMENT	22
INFORMATIE OVER DE GOEDKEURING IN DE BEVOEGDE COMMISSIE	31
HOOFDELIJKE EINDSTEMMING IN DE BEVOEGDE COMMISSIE	32

ONTWERPRESOLUTIE VAN HET EUROPEES PARLEMENT

over het EU-actieplan: Bescherming en herstel van mariene ecosystemen voor duurzame en veerkrachtige visserij 2023/2124(INI)

Het Europees Parlement,

- gezien de mededeling van de Commissie van 21 februari 2023 getiteld “EU-actieplan: bescherming en herstel van mariene ecosystemen voor duurzame en veerkrachtige visserij” (COM(2023)0102) (het “actieplan”),
- gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité van 12 juli 2023 over de mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio’s over het EU-actieplan: Bescherming en herstel van mariene ecosystemen voor een duurzame en veerkrachtige visserij¹,
- gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 39 betreffende het verzekeren van een fatsoenlijke levensstandaard aan mensen die werkzaam zijn in de landbouw- en visserij, en artikel 5 inzake het evenredigheidsbeginsel,
- gezien de resolutie van de Algemene Vergadering van de VN getiteld “Onze wereld transformeren: de Agenda 2030 voor duurzame ontwikkeling”, die werd aangenomen tijdens de VN-top over duurzame ontwikkeling van 25 september 2015 in New York en met name duurzameontwikkelingsdoelstelling (SDG) nr. 14 van de Agenda 2030 voor duurzame ontwikkeling van de VN, die aanspoort tot bescherming en duurzaam gebruik van oceanen, zeeën en mariene hulpbronnen,
- gezien de Overeenkomst van Parijs van 12 december 2015, en met name artikel 2, lid 1, punt b), over aanpassing aan de negatieve gevolgen van klimaatverandering op een wijze die de voedselproductie niet in gevaar brengt,
- gezien de in het kader van het VN-Verdrag inzake het recht van de zee gesloten overeenkomst van 19 juni 2023 inzake de instandhouding en het duurzaam gebruik van de mariene biologische diversiteit in gebieden buiten de nationale jurisdicties (VN-verdrag inzake de volle zee) en het mondiaal biodiversiteitskader van Kunming-Montreal,
- gezien Verordening (EU) nr. 1380/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 inzake het gemeenschappelijk visserijbeleid, tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 1954/2003 en (EG) nr. 1224/2009 van de Raad en tot

¹ PB C 349 van 29.9.2023, blz. 127.

intrekking van Verordeningen (EG) nr. 2371/2002 en (EG) nr. 639/2004 van de Raad en Besluit 2004/585/EG van de Raad²,

- gezien Richtlijn 2000/60/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2000 tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het waterbeleid³,
- gezien Richtlijn 2008/56/EG van het Europees Parlement en de Raad van 17 juni 2008 tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het beleid ten aanzien van het mariene milieu (Kaderrichtlijn mariene strategie)⁴,
- gezien Richtlijn 2014/89/EU van het Europees Parlement en de Raad van 23 juli 2014 tot vaststelling van een kader voor maritieme ruimtelijke planning⁵ (richtlijn maritieme ruimtelijke planning),
- gezien Verordening (EU) 2016/2336 van het Europees Parlement en de Raad van 14 december 2016 tot vaststelling van bijzondere voorwaarden voor de visserij op diepzeebestanden in het noordoostelijke deel van de Atlantische Oceaan, tot vaststelling van bepalingen voor de visserij in de internationale wateren van het noordoostelijke deel van de Atlantische Oceaan en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 2347/2002 van de Raad⁶,
- gezien Verordening (EG) nr. 1100/2007 van de Raad van 18 september 2007 tot vaststelling van maatregelen voor het herstel van het bestand van Europese aal⁷ (aalverordening),
- gezien Uitvoeringsverordening (EU) 2022/1614 van de Commissie van 15 september 2022 tot bepaling van de bestaande diepzeevisserijgebieden en tot vaststelling van een lijst van gebieden waar kwetsbare mariene ecosystemen voorkomen of waarschijnlijk zullen voorkomen⁸,
- gezien zijn resolutie van 9 juni 2021 over de EU-biodiversiteitsstrategie voor 2030: de natuur terug in ons leven brengen⁹,
- gezien zijn resolutie van 21 januari 2021 getiteld “Meer vissen in de zee? Maatregelen ter bevordering van het herstel van de bestanden boven het niveau van de maximale duurzame opbrengst, met inbegrip van gebieden voor herstel van de visbestanden en beschermde mariene gebieden”¹⁰,

² PB L 354 van 28.12.2013, blz. 22.

³ PB L 327 van 22.12.2000, blz. 1.

⁴ PB L 164 van 25.6.2008, blz. 19.

⁵ PB L 257 van 28.8.2014, blz. 135.

⁶ PB L 354 van 23.12.2016, blz. 1.

⁷ PB L 248 van 22.9.2007, blz. 17.

⁸ PB L 242 van 19.9.2022, blz. 1.

⁹ PB C 67 van 8.2.2022, blz. 25.

¹⁰ PB C 456 van 10.11.2021, blz. 129.

- gezien zijn resolutie van 3 mei 2022 getiteld “Naar een duurzame blauwe economie in de EU: de rol van de visserij- en de aquacultuursector”¹¹,
- gezien zijn resolutie van 7 juni 2022 over de tenuitvoerlegging van artikel 17 van de verordening inzake het gemeenschappelijk visserijbeleid¹²,
- gezien zijn resolutie van 6 oktober 2022 over het momentum om oceaangovernance en biodiversiteit te versterken¹³,
- gezien zijn resolutie van 9 mei 2023 over gezamenlijk visserijbeheer in de EU en de bijdrage van de visserijsector aan de tenuitvoerlegging van beheersmaatregelen¹⁴,
- gezien zijn resolutie van 21 november 2023 over de tenuitvoerlegging van Verordening (EG) nr. 1100/2007 van de Raad tot vaststelling van maatregelen voor het herstel van het bestand van Europese aal¹⁵,
- gezien de conclusies van het voorzitterschap van de Europese Raad van 26 juni 2023 over het pakket visserijbeleidsmaatregelen voor een duurzame, veerkrachtige en concurrerende visserij- en aquacultuursector,
- gezien de toespraak van 13 september 2023 over de Staat van de Unie 2023 van Commissievoorzitter Ursula von der Leyen tijdens de plenaire vergadering van het Europees Parlement,
- gezien de mededeling van de Commissie van 10 oktober 2007 getiteld “Een geïntegreerd maritiem beleid voor de Europese Unie” (COM(2007)0575),
- gezien het richtsnoer van de Commissie van 2018 betreffende aquacultuur en Natura 2000,
- gezien het verslag van de Commissie van 23 september 2021 getiteld “Uitvoering van de verordening inzake technische maatregelen (artikel 31 van Verordening (EU) 2019/1241)” (COM(2021)0583),
- gezien het werkdokument van de diensten van de Commissie van 28 januari 2022 getiteld “Criteria and guidance for protected areas designations” (SWD(2022) 0023),
- gezien het rapport van het intergouvernementeel platform voor biodiversiteit en ecosysteemdiensten van 4 mei 2019 getiteld “The global assessment report on biodiversity and ecosystem services”,
- gezien het rapport van de Internationale Raad voor het onderzoek van de zee van 24 juni 2021 getiteld “EU request on how management scenarios to reduce mobile bottom fishing disturbance on seafloor habitats affect fisheries landing and value”,

¹¹ PB C 465 van 6.12.2022, blz. 2.

¹² PB C 493 van 27.12.2022, blz. 62.

¹³ PB C 132 van 14.4.2023, blz. 106.

¹⁴ Aangenomen teksten, P9_TA(2023)0132.

¹⁵ Aangenomen teksten, P9_TA(2023)0411.

- gezien speciaal verslag nr. 26/2020 van de Europese Rekenkamer van 26 november 2020 getiteld “Het mariene milieu: de EU biedt brede, maar geen diepgaande bescherming”,
 - gezien de aanbeveling van de adviesraad voor aquacultuur van juni 2023 getiteld “Impact of the Action Plan’s Bottom Trawling Ban on Shellfish Farming”, en het antwoord van de Commissie van 1 augustus 2023 getiteld “Answer to the Aquaculture Advisory Council’s Recommendation “Impact of the Action Plan’s Bottom Trawling Ban on Shellfish Farming””, en de brief van de Commissie van 3 april 2023 aan EP-leden David McAllister, Jens Gieseke en Niclas Herbst inzake *Krabbenfisherei* (krabvisserij)¹⁶,
 - gezien artikel 54 van zijn Reglement,
 - gezien het advies van de Commissie ontwikkelingssamenwerking,
 - gezien het verslag van de Commissie visserij (A9-0437/2023),
- A. overwegende dat voor de bescherming van de oceaan het beginsel van het gemeenschappelijk erfgoed van de mensheid leidend moet zijn; overwegende dat er dringend meer actie op mondiaal en EU-niveau moet worden ondernomen om de werkelijk bestaande en door wetenschappers beschreven achteruitgang van mariene ecosystemen om te buigen door, voor zover dit binnen onze mogelijkheden ligt, alle denkbare menselijke en natuurlijke drukfactoren aan te pakken, het positieve herstel van visbestanden, soorten en hun habitats te ondersteunen en wetenschappelijke studies, onderzoek en ontwikkeling aan te moedigen, alsook visserij en technieken te steunen die zorgen voor een duurzame visserij en aquacultuur, waarbij marktdeelnemers en de vertegenwoordigers van lokale overheden, het maatschappelijk middenveld en de kustgemeenschappen – gezien het essentiële belang van hun bijdrage aan deze mondiale doelstelling – volledig moeten worden betrokken;
- B. overwegende dat er momenteel talrijke wetgevingsteksten, mededelingen, strategieën en regelgevingen met betrekking tot milieubescherming en visserijbeheer zijn, met name inzake natuurherstel;
- C. overwegende dat de EU zich ertoe heeft verbonden de Agenda 2030 van de VN, met inbegrip van SDG 14, uit te voeren en haar verplichtingen uit hoofde van het mondiaal biodiversiteitskader van Kunming-Montreal, na te komen;
- D. overwegende dat alle EU-beleidsmaatregelen die verband houden met zowel de interne als de externe dimensie van de duurzame blauwe economie worden aangestuurd door middel van een verkokerde governancestructuur, wat resulteert in een gebrek aan synergie en wat ook conflicten teweegbrengt tussen belanghebbenden in de duurzame blauwe economie; overwegende dat de Commissie een ecosysteemgerichte benadering moet toepassen in al het EU-beleid met betrekking tot de blauwe economie, als onderdeel van een overkoepelend rechtskader, teneinde de specifieke beleidsdoelstellingen te verwezenlijken en ervoor te zorgen dat deze worden beheerd

¹⁶ Ares(2023)3615063.

door middel van een geïntegreerde en consistente aanpak die synergieën bevordert tussen alle activiteiten die verband houden met de mariene sector;

- E. overwegende dat de lidstaten tijdens de zitting van de Raad Landbouw en Visserij van 20 maart 2023 verscheidene standpunten kenbaar hebben gemaakt, waaronder ook punten van kritiek, ten aanzien van het actieplan; overwegende dat deze controle door nationale parlementen in acht lidstaten is uitgevoerd;
- F. overwegende dat het actieplan moet zijn afgestemd op de doelstellingen van het gemeenschappelijk visserijbeleid (GVB), dat tot doel heeft de mariene biologische hulpbronnen naar behoren in stand te houden en te beheren en dat ernaar streeft dat visserij- en aquacultuuractiviteiten – die in recente crises van strategisch belang zijn gebleken – uit ecologisch oogpunt duurzaam zijn op de lange termijn en worden beheerd op een manier die strookt met de doelstellingen om voordelen te realiseren op economisch en sociaal gebied en voor de werkgelegenheid, en bij te dragen tot de beschikbaarheid van voedselvoorraden;
- G. overwegende dat het Koninkrijk Spanje op 14 november 2022, en Galicische vissers en producentenorganisaties op 13 december 2022, bij het Hof van Justitie van de Europese Unie een lopende gerechtelijke procedure zijn gestart in verband met Uitvoeringsverordening (EU) 2022/1614 van de Commissie, waarin 87 gebieden in de EU-wateren van het noordoostelijke deel van de Atlantische Oceaan worden vastgesteld waar al het bodemvistuig verboden is, wat erop neerkomt dat op een totale oppervlakte van 16 419 km² en 17 % van het gebied tussen 400 en 800 meter diep geen bodemvistuig is toegestaan; overwegende dat deze uitvoeringsverordening is vastgesteld zonder voorafgaande sociaaleconomische effectbeoordeling, en dat de uitvoering ervan ernstige sociaal-economische gevolgen zal hebben voor de betrokken vissersvloeten;
- H. overwegende dat de mariene biodiversiteit in samenwerking met alle belanghebbenden, en in het bijzonder met de visserijsector en de wetenschappelijke gemeenschap, moet worden beschermd en hersteld;
- I. overwegende dat, waar er volgens cijfers van de Commissie in 2009 slechts vijf duurzaam beviste visbestanden in de EU waren, dit aantal in 2022 was gestegen tot meer dan 60, en dat de situatie steeds verder verbetert¹⁷; overwegende dat er in 2022 weliswaar goede vooruitgang is geboekt bij de verwezenlijking van de doelstellingen van het GVB, maar dat meer vooruitgang nodig is in de mariene ecosystemen van de EU, met name in de Middellandse Zee en de Zwarte Zee;
- J. overwegende dat de toekomst van de voedselzekerheid tevens zal afhangen van onze omgang met natuurverlies en de toenemende gevolgen van klimaatverandering;
- K. overwegende dat ecosysteembeheer een holistische aanpak vereist die rekening houdt met alle oorzaken van biodiversiteitsverlies, zoals overbevissing, klimaatverandering,

¹⁷ Mededeling van de Commissie van 21 februari 2023 getiteld “Het gemeenschappelijk visserijbeleid vandaag en morgen: een Visserij- en oceaanpact voor duurzaam, wetenschappelijk onderbouwd, innovatief en inclusief visserijbeheer” (COM(2023)0103);

verzuring van de oceanen, het opduiken van uitheemse soorten, kusterosie of verlies van mariene biodiversiteit, onder meer door middel van maatregelen die ervoor zorgen dat goed beheerde beschermde mariene gebieden en andere doeltreffende gebiedsgebonden instandhoudingsmaatregelen en -activiteiten, zoals schaal- en schelpdierencultuur, zowel de visserij als het ecosysteem ten goede komen;

Milieubescherming en duurzaamheid

1. is lovend over de inspanningen die de visserijsector van de EU heeft geleverd, en de vooruitgang die is geboekt, om de visserij nog duurzamer te maken en een bijdrage te leveren aan de bescherming en het duurzaam gebruik van mariene ecosystemen; merkt op dat ondanks deze inspanningen en de geboekte vooruitgang de oceaan ook door diverse andere factoren wordt beïnvloed, zoals overbevissing, klimaatverandering, verzuring, invasieve uitheemse soorten en verschillende bronnen van vervuiling, met name door activiteiten op het land en door vervoer – zaken die ten dele buiten de invloedssfeer van vissers vallen en die een aanzienlijke bedreiging vormen voor hun bestaansmiddelen en voor mariene ecosystemen;
2. is net als alle belanghebbenden die betrokken zijn bij het visserij- en milieubeleid van mening dat gezonde mariene ecosystemen gunstig zijn voor onze gezondheid, onze samenleving en onze economie, en van essentieel belang zijn voor de hele planeet en met name voor de bevolkingsgroepen die van deze ecosystemen afhankelijk zijn;
3. herinnert aan het cruciale belang van de oceanen als een pijler voor het klimaat en voor voedselssystemen, aangezien zij 71 % van het aardoppervlak beslaan, de helft van onze zuurstof produceren en een derde van de CO₂-emissies absorberen; benadrukt dat er beleids- en financieringsbenaderingen moeten worden ontwikkeld voor de instandhouding en het duurzaam gebruik van de oceaan; dringt aan op de wereldwijde instandhouding van bestaansmiddelen die van de oceaan afhankelijk zijn, en van de biodiversiteit in de oceanen; benadrukt de cruciale rol van de oceaan, met name wat koolstofvastlegging, de ontwikkeling van hernieuwbare energie, het scheppen van banen, het terugdringen van armoede, goederenvervoer en internetcommunicatie betreft; waarschuwt voor de onderlinge afhankelijkheid van visserij en voedselzekerheid, aangezien 3,3 miljard mensen voor ten minste 20 % van hun inname van dierlijke eiwitten afhankelijk zijn van voedsel uit de zee;
4. merkt op dat kustgemeenschappen al vele generaties lang de Europese zeeën bevissen voor voedsel; is van mening dat de visserij- en aquacultuursector en deze kustgemeenschappen bijdragen tot duurzame voedselzekerheid in het kader van de blauwe economie; is van mening dat het duurzaam gebruik en beheer van mariene hulpbronnen moet worden gezien als een bijdrage aan de mariene ecosystemen, en niet als een aantasting daarvan;

Een aanpak in lijn met de bestaande regelgeving

5. is van mening dat het actieplan van de Commissie geen samenhang vertoont met andere prioriteiten en strategieën van de Unie, zoals waarborging van de voedselzekerheid en de strategische autonomie van de EU; benadrukt dat het actieplan bovendien moet worden beheerd aan de hand van een geïntegreerde, consistente en ecosysteemgerichte

benadering die synergieën tussen alle maritieme activiteiten bevordert teneinde conflicten te voorkomen en samenwerking te bevorderen, met name op het gebied van mariene energie-infrastructuur, en dat een gelijk speelveld met niet-EU-landen gewaarborgd moet zijn; is van mening dat overwegingen zoals prijsstijgingen, uitbreiding van de sociale dimensie van het GVB en versterking van economische groei en werkgelegenheid niet voldoende aan bod komen in het actieplan;

6. betreurt het dat het voorgestelde actieplan op een moment komt waarop de visserijsector gebukt gaat onder de gevolgen van de Russische invasie van Oekraïne, stijgende en onvoorspelbare olieprijsen en Brexit;
7. onderstreept een algemene bezorgdheid over het gebrek aan echte raadpleging van belanghebbenden om steun voor het actieplan te waarborgen; uit zijn algemene bezorgdheid over het feit dat in de voorstellen van de Commissie niet naar behoren rekening wordt gehouden met evenredigheidsoverwegingen;
8. herinnert eraan dat het actieplan moet stroken met de doelstellingen van het GVB om ervoor te zorgen dat visserij- en aquacultuuractiviteiten op lange termijn ecologisch duurzaam zijn en worden beheerd op een manier die strookt met een ecosysteemgerichte benadering; herinnert eraan dat het actieplan ook moet stroken met de doelstellingen om economische, sociale en werkgelegenheidsvoordelen te waarborgen, moet bijdragen tot de beschikbaarheid van voedselvoorraden en optimaal gebruik moet maken van de beschikbare vangstmogelijkheden om minder afhankelijk te worden van niet-EU-markten; is ingenomen met elke doelstelling die samenhang tussen het GVB en andere beleidsgebieden mogelijk maakt, met name milieuwetgeving;
9. steunt de noodzaak tot versterking en verbetering van wetenschappelijke onderzoeks- en innovatieprojecten, die moeten worden uitgevoerd op een wijze die consistent is met ander EU-beleid, proefprojecten en wetenschappelijke projecten op het gebied van innovatie en onderzoek, bijvoorbeeld projecten die gericht zijn op het verminderen en vervangen van het gebruik van (micro)plastic;

Herstel van mariene ecosystemen

10. betreurt het gebrek aan samenhang in de titel van het actieplan, alsook het ontbreken van een holistisch pakket aan voorstellen in het actieplan, aangezien het plan voornamelijk gericht is op verandering van de vangstmethoden die van invloed zijn op soorten en habitats, en geen aandacht besteedt aan het potentieel van vangsttechnieken en -praktijken die zijn afgestemd op de bescherming of het herstel van ecosystemen; herinnert aan het specifieke belang van evenwicht tussen verplichtingen voor gebruikers en natuurwinst, met het oog op voorspelbaarheid en juridische duidelijkheid, en benadrukt dat vissers deel moeten uitmaken van de oplossing, in plaats van als oorzaak van het probleem te worden afgeschilderd;
11. benadrukt dat het nodig is initiatieven voor het herstel van mariene ecosystemen te ontwikkelen en steunen, hetgeen alleen gerealiseerd kan worden als beleidsmakers zich volledig inzetten en samenwerken met de mensen wier bestaanszekerheid afhangt van die mariene gebieden; verzoekt in dit verband om financiële steun voor wetenschappelijke studies en gegevensverzameling over mariene ecosystemen,

financiële compensatie en stimulansen, bijvoorbeeld via het Europees Fonds voor maritieme zaken, visserij en aquacultuur (EFMZVA), die moeten worden gebruikt om doeltreffende steun te verlenen aan vissersvloeden uit de EU die overschakelen op selectievere vistechnieken, en met name om de vissers te ondersteunen die het zwaarst door de beperkingen worden getroffen, en om de sociaal-economische gevolgen van beperkende maatregelen te verzachten;

12. herhaalt de doelstelling om tegen 2030 ten minste 30 % van de EU-zeeën te beschermen en ten minste 10 % van de EU-zeeën stringent te beschermen; merkt op dat de EU vooruitgang heeft geboekt bij het aanwijzen van nieuwe beschermde mariene gebieden, zowel als onderdeel van het Natura 2000-netwerk van de EU als via aanvullende nationale aanwijzingen;

Beschermde mariene gebieden

13. benadrukt dat beschermde mariene gebieden divers zijn qua omvang, te beschermen soorten, habitats en ecosystemen, worden vastgesteld met het oog op diverse instandhoudingsdoelstellingen, en niet als uniforme gebieden mogen worden beschouwd die allemaal de voordelen voor mariene ecosystemen van goed beheerde beschermde mariene gebieden voortbrengen; is daarom van mening dat het actieplan van de Commissie een sterk vereenvoudigde en te algemene aanpak bevat, waardoor de indruk wordt gewekt dat alle beschermde mariene gebieden op dezelfde manier kunnen worden uitgevoerd en beheerd, hetgeen bijvoorbeeld wordt geïllustreerd door voorstellen met betrekking tot bepaalde vistuigen en de uitfasering van mobiel zeebodenvissen in alle beschermde mariene gebieden tegen 2030; dringt aan op een evenwichtige benadering van de definitie en uitvoering van beschermde mariene gebieden, waarbij rekening wordt gehouden met de instandhoudingsdoelstellingen van elk specifiek gebied, maar ook met activiteiten die van oorsprong van deze gebieden gebruikmaken, alsook met de dynamische en veranderende omgeving onder invloed van klimaatverandering, waarbij gezorgd wordt voor een effectieve participatie van vissers in de aanwijzing en het beheer van de gebieden;
14. vestigt de aandacht van de Commissie en de lidstaten op het feit dat andere doeltreffende milieubeschermingsinstrumenten, zoals andere doeltreffende gebiedsgebonden instandhoudingsmaatregelen, in het actieplan in aanmerking moeten worden genomen om de doelstellingen te helpen verwezenlijken en de effecten te maximaliseren van de maatregelen die reeds zijn uitgevoerd in een dynamische en onder invloed van klimaatopwarming aan verandering onderhevige omgeving, en om te helpen te midden van alle maatregelen de evenredigheid niet uit het oog te verliezen;
15. verzoekt de Commissie en de lidstaten de beschermende of beperkende maatregelen uit te voeren die nodig zijn om de instandhoudings- en hersteldoelstellingen in alle afzonderlijke beschermde mariene gebieden te verwezenlijken, waaronder de technische maatregelen die nodig zijn voor de verwezenlijking van die doelstellingen, en met behulp van toereikende financiering, te beginnen met de meest bedreigde gebieden en de Natura 2000-gebieden die tot doel hebben mariene habitats te beschermen; herinnert aan de wettelijke verplichtingen van de lidstaten en benadrukt dat de Commissie tegen

bepaalde lidstaten procedures heeft ingeleid wegens vermoedelijke niet-naleving van hun verplichtingen uit hoofde van de habitatrichtlijn¹⁸;

16. is van mening dat beschermde mariene gebieden en andere beschermde gebieden een middel zijn, en geen doel op zich mogen vormen; onderkent dat het voor het succes ervan nodig is dat zij worden aanvaard en omarmd door vissers, kustgemeenschappen en andere belanghebbenden; verzoekt de Commissie en de lidstaten wetenschappelijke onderzoeksprogramma's op te zetten en te financieren en dringt erop aan dat de visserijsector, met inbegrip van de ambachtelijke tak, alsook andere relevante belanghebbenden, worden betrokken bij het ontwerp, het beheer, de uitvoering, de monitoring en het toezicht op beschermde mariene gebieden;
17. is van mening dat de betrokkenheid van de wetenschap, de visserijsector en alle relevante belanghebbenden niet alleen door de EU kan worden nagestreefd, met name waar het de preventie van slechte praktijken door buitenlandse vloten betreft; dringt erop aan dat er verdere inspanningen worden geleverd om wereldwijd activiteiten aan te pakken die schadelijk zijn voor de bescherming van de oceaan, onder meer door vloten van niet-EU-landen, zoals de Chinese vloot, en dat wordt nagedacht over het opzetten van een mondiaal netwerk voor beschermde mariene gebieden;

Bodemberoerend vistuig

18. benadrukt dat veel vaartuigen uit de Unie gebruikmaken van mobiel bodemberoerend vistuig en dat veel kustgebieden sociaal en economisch afhankelijk zijn van activiteiten waarbij gebruik wordt gemaakt van mobiel en vast bodemberoerend vistuig, zoals de activiteiten van de schaal- en schelpdierencultuur; benadrukt dat beperkingen op of het sluiten van visserijzones voor bodemberoerend vistuig niet louter een kwestie is van verplaatsing van de activiteit van vissersvaartuigen naar andere visgronden; wijst erop dat onder meer rekening moet worden gehouden met de mogelijke beschikbare bestanden die kunnen worden gevangen met dit vistuig, de praktijkervaringen van vissers, de aanwezigheid en herverdeling van vissersvaartuigen in aangrenzende gebieden om te voorkomen dat overlapping ontstaat die zou kunnen leiden tot conflicten over het gebruik van de ruimte, toenemende druk op andere visserijzones en de achteruitgang van arbeidsomstandigheden;
19. herinnert eraan dat de maatregelen in de richting van regionalisering die tijdens de vorige hervorming van het GVB zijn getroffen een poging waren om af te stappen van een uniforme benadering waarbij beslissingen in de EU overmatig gecentraliseerd werden genomen; is ingenomen met de maatregelen die worden voorgesteld in het actieplan ter verbetering van regionale samenwerking; is echter van mening dat het actieplan enkele stappen in de tegenovergestelde richting onderneemt, met name wat betreft de voorstellen inzake bodemtrawlvisserij;
20. meent dat er binnen en buiten het kader van het actieplan diverse initiatieven zijn geweest ten aanzien van dezelfde visserijtechniek, wat heeft geleid tot een lappendeken aan initiatieven en wat heeft doen twifelen aan de samenhang en voorspelbaarheid van de acties die op EU-niveau worden genomen en een ernstige deuk in het vertrouwen van

¹⁸ Richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna (PB L 206 van 22.7.1992, blz. 7).

vissers en visserijgemeenschappen oplevert ten aanzien van (EU-)beleids- en besluitvormingsprocessen;

21. is van mening dat elk plan om bepalingen of beperkingen op te leggen ten aanzien van het gebruik van een specifiek vistuig, afgestemd moet zijn op andere beleidsmaatregelen, en met alle belanghebbenden rekening moet houden, alsook met alle relevante voedselzekerheids-, sociaal-economische, ecologische, technische en wetenschappelijke aspecten; herhaalt dat acties waarover consensus is bereikt en waar deze overwegingen aan vooraf zijn gegaan, beter zullen slagen, en zullen profiteren van positieve effecten op de uitvoering;
22. is van mening dat een actieplan of wetgevingsvoorstel sowieso gebaseerd moet zijn op wetenschappelijke en sociaal-economische beoordelingen en evaluaties; wijst erop dat de consequenties van bepaalde aspecten van het actieplan onvoldoende in aanmerking zijn genomen, bijvoorbeeld enerzijds de oproepen van de Commissie aan de lidstaten om uiterlijk eind maart 2024 mobiele bodemvisserij te verbieden in de beschermde mariene gebieden die onder de habitatrichtlijn zijn aangewezen als Natura 2000-gebied voor de bescherming van de zeebodem en mariene soorten, terwijl anderzijds parallel daaraan en binnen dezelfde termijn lidstaten wordt verzocht informatie te verstrekken over hoe zij van plan zijn te waarborgen dat mobiele bodemvisserij uiterlijk 2030 geleidelijk wordt afgeschaft in alle beschermde mariene gebieden, zonder bijvoorbeeld de wetenschappelijke en sociaal-economische conclusies van eerdere voorstellen af te wachten; is ingenomen met het feit dat de Commissie erkent dat een uniform verbod op mobiele bodemberoerende visserij niet geschikt is om de doelstellingen van het actieplan te verwezenlijken;
23. is van mening dat maatregelen met betrekking tot bodemtrawlvisserij moeten worden beoordeeld in overeenstemming met alle mogelijke richtsnoeren, zoals die van de Internationale Raad voor het onderzoek van de zee of het Wetenschappelijk, Technisch en Economisch Comité voor de visserij, alsook met de best beschikbare wetenschappelijke gegevens; is van mening dat deze maatregelen rekening moeten houden met het gegeven dat bodemtrawlvisserij een van de meest gebruikelijke en meest gereguleerde vistuigen in Europa betreft, en dat deze vorm van visserij in de eerste plaats gereguleerd moet worden in het kader van de verordening technische maatregelen (Verordening (EU) 2019/1241¹⁹) die zoals de titel aangeeft gericht is op “de instandhouding van visbestanden en de bescherming van mariene ecosystemen”;
24. merkt op dat wetenschappelijke instanties zoals de Internationale Raad voor het onderzoek van de zee en vele collegiaal getoetste wetenschappelijke studies hebben aangetoond en erkend dat mobiel bodemberoerend vistuig gevolgen heeft voor ecosystemen; benadrukt echter dat het effect van trawlvisserij variabel is en, afhankelijk van verschillende factoren, zoals het soort visserij, door de wetenschap wordt

¹⁹ Verordening (EU) 2019/1241 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2019 betreffende de instandhouding van visbestanden en de bescherming van mariene ecosystemen door middel van technische maatregelen, tot wijziging van de Verordeningen (EG) nr. 1967/2006 en (EG) nr. 1224/2009 van de Raad en de Verordeningen (EU) nr. 1380/2013, (EU) 2016/1139, (EU) 2018/973, (EU) 2019/472 en (EU) 2019/1022 van het Europees Parlement en de Raad, en tot intrekking van de Verordeningen (EG) nr. 894/97, (EG) nr. 850/98, (EG) nr. 2549/2000, (EG) nr. 254/2002, (EG) nr. 812/2004 en (EG) nr. 2187/2005 van de Raad (PB L 198 van 25.7.2019, blz. 105).

beschouwd als duurzaam en verenigbaar met instandhoudingsdoelstellingen voor de zeebodem, of als oorzaak van visbestanden die boven de niveaus van maximale duurzame opbrengst bevist worden;

25. benadrukt dat het voornemen van de Commissie om maatregelen op te leggen door middel van haar actieplan, in plaats van de medewetgevers te laten besluiten, dreigt in te gaan tegen het beginsel van good governance en dialoog tussen belanghebbenden en tussen verschillende bestuurlijke niveaus, en dreigt het interinstitutioneel evenwicht waarbij elke instelling haar rol heeft in het besluitvormingsproces te ondermijnen;

Aal

26. benadrukt dat het beheer van het aalbestand complex en divers is en zich niet kan beperken tot één enkele mariene aanpak; herhaalt dat de aalverordening in de evaluatie van de Commissie van 2020 geschikt is bevonden voor het beoogde doel; is echter van mening dat een betere uitvoering van de aalverordening en aanvullende, versterkte maatregelen door de lidstaten nodig zijn, teneinde een alomvattende aanpak bij de uitvoering van de verordening te waarborgen; herinnert de Commissie en de lidstaten eraan om ten volle gebruik te maken van de aalverordening als het centrale beleid voor het beheer en het herstel van het aalbestand, en te zorgen voor een holistische en consistente aanpak die zowel de mariene als de zoetwaterfase van de aal bestrijkt en zowel de impact van visserij als van overige (niet-visserij) oorzaken adresseert, middels een volledige tenuitvoerlegging van maatregelen op alle relevante gebieden;
27. is van mening dat maatregelen die buiten het kader van de aalverordening worden genomen, de consistentie van het vastgestelde beleid kunnen ondermijnen; uit derhalve zijn ernstige bezorgdheid over de niet-holistische aanpak die wordt gehanteerd in Verordening (EU) 2023/194 van de Raad²⁰ die de aalvisserij heeft beperkt door de invoering van een sluitingsperiode van zes maanden zonder deugdelijke raadpleging van belanghebbenden en zonder een compleet maatregelenpakket op andere beleidsterreinen of passende compensatie te overwegen, met inbegrip van maatregelen waarin rekening wordt gehouden met de sociaal-economische gevolgen; is daarom van mening dat een voorafgaande analyse moet worden uitgevoerd naar het herstel van de soort alsook naar de mogelijke rol van de aal bij de bestrijding van invasieve soorten, alvorens verdere beperkende maatregelen, als aangekondigd in het actieplan, worden overwogen;
28. herhaalt haar oproep voor de oprichting van een specifieke deskundigengroep voor aal met het oog op een volledige en evenwichtige vertegenwoordiging van alle relevante belanghebbenden; verzoekt de lidstaten regelmatig hun beheersplannen voor aal te actualiseren en zich te houden aan hun verslagleggingsverplichtingen uit hoofde van de aalverordening;

Reacties van de lidstaten op het actieplan

²⁰ Verordening (EU) 2023/194 van de Raad van 30 januari 2023 tot vaststelling, voor 2023, van de vangstmogelijkheden voor bepaalde visbestanden welke in de wateren van de Unie en, voor vissersvaartuigen van de Unie, in bepaalde wateren buiten de Unie van toepassing zijn, en tot vaststelling, voor 2023 en 2024, van dergelijke vangstmogelijkheden voor bepaalde diepzeevisbestanden, PB L 28 van 31.1.2023, blz. 1.

29. neemt kennis van de talrijke verklaringen en duidelijke bewoordingen van vertegenwoordigers van de lidstaten waarin duidelijke bezorgdheid wordt geuit over het actieplan en de daarmee samenhangende onzekerheden; merkt op dat de lidstaten met name vraagtekens hebben geplaatst bij de al te simplistische benadering van de Commissie met betrekking tot beperkingen op bodemtrawling in beschermde mariene gebieden;
30. beschouwt de positionering waarbij de ontwikkeling van de visserijsector wordt neergezet als zijnde in tegenspraak met de bescherming van de mariene biodiversiteit, als een doodlopende weg; is van mening dat beide op evenwichtige wijze kunnen worden bereikt, zoals ook is verklaard door vertegenwoordigers van de lidstaten na de presentatie van het actieplan;
31. is ingenomen met de oprichting van een speciale dialooggroep bestaande uit de directoraten-generaal Milieu (DG ENV) en Maritieme Zaken en Visserij (DG MARE) van de Commissie, de lidstaten en geïnteresseerde belanghebbenden; is van mening dat de dialooggroep kennis en mogelijke besprekingen tussen de visserij- en milieugemeenschap moet bevorderen, en eveneens de lidstaten een platform moet geven voor transparantie en dialoog over de uitvoering van hun routekaarten;

Juridische implicaties van het actieplan van de Commissie

32. herhaalt dat het vastbesloten is de prerogatieven en bevoegdheden van het Parlement uit te oefenen met betrekking tot elk initiatief, zoals wetgevingsvoorstellen en gedelegeerde of uitvoeringshandelingen, met inbegrip van initiatieven die al dan niet verband houden met het actieplan;
33. merkt op dat het actieplan weliswaar juridisch niet bindend is, maar dat de uitvoering ervan aanzienlijke sociaal-economische kosten voor de lidstaten en hun vloten met zich mee zal brengen, aangezien het plan circa 90 maatregelen bevat in de vorm van regelgeving, richtsnoeren, analyses, routekaarten, studies, verslagen en initiatieven; verzoekt de lidstaten en de Commissie tijdig de nodige studies uit te voeren in het kader van de voorbereiding voor nieuwe of hervormde regelgeving of initiatieven, en eveneens rekening te houden met en deel te nemen aan de processen voor mariene ruimtelijke ordening, enerzijds tussen de regio's en de zeebekkens, maar ook tussen verschillende lidstaten en met niet-EU-landen, met het oog op het waarborgen van socio-economische voordelen;
34. is van mening dat de maatregelen die zijn opgenomen in het actieplan waar mogelijk de gewone wetgevingsprocedure moet volgen om te zorgen voor meer transparantie, en een daadwerkelijke effectbeoordeling moeten omvatten waarbij alle belanghebbenden terdege worden betrokken;
35. neemt bezorgd kennis van het gebrek aan duidelijkheid over de juridische consequenties van het actieplan, als gevolg van door de Commissie gedane verklaringen, bijvoorbeeld tijdens de presentatie van het actieplan in de Commissie visserij van het Parlement en in de richting van verschillende belanghebbenden; is van mening dat dit geen helderheid en stabiliteit voor de visserijsector heeft opgeleverd en schadelijke gevolgen heeft gehad voor veel visserijsectoren in een tijd waarin de onzekerheden ten gevolge van de zich

opstapelende consequenties van diverse crises een sterk demoraliserende uitwerking hebben op de mensen die werkzaam zijn in de sector;

36. stelt met bezorgdheid vast dat de Commissie steeds vaker gebruik maakt van niet-bindende instrumenten, zoals mededelingen, die vaak “zachte wetgeving” worden genoemd, om zeer concrete beleidsmaatregelen voor te stellen zonder dat deze worden opgevolgd met wetgevingsvoorstellen; is van mening dat onduidelijkheid over de bedoelde juridische betekenis van de gepresenteerde mededelingen en hun werkelijke juridische effect, naar alle waarschijnlijkheid gevolgen heeft voor de juridische zekerheid en voorspelbaarheid ten aanzien van de sector, en tevens juridische vragen oproept over institutioneel evenwicht en de grenzen aan en uitoefening van EU-bevoegdheden; is derhalve van mening dat mededelingen van de Commissie niet mogen worden gebruikt om bindende maatregelen voor te stellen;
37. betreurt het dat in uitingen van de Commissie, met name van DG MARE en DG ENV, tegenstrijdige verklaringen zijn gedaan over de bindende gevolgen van het actieplan; verzoekt DG MARE en DG ENV beter te luisteren wat betreft de specifieke kenmerken van de visserijsector alvorens gezamenlijke initiatieven voor te bereiden of voor te stellen;

Sociaal-economische aspecten en voedselzekerheid

38. steunt de toespraak over de Staat van de Unie van 2023 van de voorzitter van de Commissie waarin werd verklaard dat voor elke nieuwe wettekst een concurrentievermogenstoets zou worden uitgevoerd; dringt erop aan dat het actieplan, alle visserijgerelateerde wetgevingsvoorstellen en andere initiatieven van een concurrentievermogenstoets vergezeld gaan die betrekking heeft op de sociaal-economische gevolgen voor de verschillende activiteiten en voor kustgemeenschappen, alsook voor de recreatievisserij en het cumulatieve effect op de beschikbaarheid van de voedseltoevoer;
39. betreurt dat het actieplan niet vergezeld gaat van een sociaal-economische studie, effectbeoordeling met wetenschappelijke analyse of tussentijds verslag en dat het geen voorstel bevat voor aanvullende financieringsmaatregelen, in welke vorm dan ook, voor de groene en energietransitie; maakt de Commissie erop attent dat strategische documenten zoals dit actieplan op een meer gecoördineerde en duidelijke wijze moeten worden voorgelegd aan de verschillende belanghebbenden, met wier standpunten rekening dient te worden gehouden, en dat deze documenten volledige milieu-, sociale, economische en juridische beoordelingen van de uitvoering moeten omvatten; dringt erop aan dat alle nodige middelen worden ingezet voor een rechtvaardige en evenwichtige transitie, met inbegrip van stimulansen en compensatiemechanismen;
40. benadrukt dat het actieplan in gelijke mate moet bijdragen aan de pijlers van duurzaamheid in het GVB (ecologisch, sociaal en economisch) als, onder andere, aan productiviteitsgroei, fatsoenlijke arbeidsomstandigheden in de sector, met name voor de kleinschalige visserij, stabiele markten, het waarborgen van voedselveilige, kwalitatieve en duurzame producten zonder voedselzekerheid en autonomie in het gedrang te brengen zodat vissers de hun toegewezen vangstquota ten volle kunnen benutten, en het

moet bijdragen tot milieuherstel en -bescherming met het oog op klimaatmitigatie en -adaptatie;

41. is ingenomen met de oproep van de Commissie om gegevens te verzamelen over de impact van de recreatievisserij, maar onderstreept dat ook rekening moet worden gehouden met de economische en sociale gevolgen van duurzame recreatievisserij; is van mening dat de recreatievisserij uitstekende kansen kan bieden ter bevordering van de “*citizen science*” (burgerwetenschap);

Internationale maatregelen en wederkerigheid

42. beschouwt het VN-verdrag inzake de volle zee als een belangrijke prestatie op internationaal niveau voor de bescherming van de oceanen; betreurt echter dat in het actieplan onvoldoende wordt aangedrongen op de noodzaak om wederkerigheid op te nemen in internationale overeenkomsten; acht het derhalve van essentieel belang dat de EU op internationaal niveau samenwerkt met andere tegenhangers om regels toe te passen met doelstellingen en doelen die vergelijkbaar zijn met wat in het GVB is vastgelegd, met name artikel 28, lid 2, punt d), de Europese Green Deal en de SDG's;
43. benadrukt hoe belangrijk het is dat de EU samenwerkt met ontwikkelingslanden, met name de landen in Afrika, het Caribisch gebied en de Stille Oceaan, om zich voor te bereiden op de toekomstige ontwikkeling van hernieuwbare mariene energie door de expertise van de EU op het gebied van mariene planning en industriële ontwikkeling te delen; verzoekt de EU de capaciteitsopbouw en financiering voor ontwikkelingslanden op te schalen om het oceaan- en kustbeheer te verbeteren, strategieën voor de oceaaneconomie te ontwikkelen, hiaten in de governance te dichten en illegale, ongemelde en ongereguleerde visserij en illegale handel in mariene hulpbronnen aan te pakken; benadrukt dat het belangrijk is met oplossingen te komen die tegemoetkomen aan de lokale behoeften aan emissievrije energie, die ervoor zorgen dat mariene ecosystemen worden beschermd en die traditionele activiteiten zoals visserij in stand houden; benadrukt dat het belangrijk is de kustgemeenschappen te betrekken bij de uitvoering van deze maatregelen; benadrukt verder het belang van het ondersteunen van duurzame visserijpraktijken in de ultraperifere gebieden, op basis van het duurzame gebruik van mariene hulpbronnen en het beheer van visserij, aquacultuur en toerisme, als een manier om de sociaal-economische ontwikkeling van deze gebieden op lange termijn te waarborgen;
44. verzoekt de EU transparantie in de visserij en andere winningsindustrieën op zee in partnerlanden te bevorderen, aangezien dit van cruciaal belang is om een einde te maken aan overbevissing, biodiversiteitsverlies en schendingen van de mensenrechten; benadrukt dat ontwikkelingslanden aan de kust de normen van het Transparantie-initiatief voor de visserij en het Initiatief inzake transparantie van winningsindustrieën kunnen toepassen om de transparantie te verbeteren;
45. vraagt dat iedere beperking, al dan niet gebaseerd op het actieplan, automatisch ook van toepassing wordt op producten die uit niet-EU-landen worden ingevoerd, met name gezien het feit dat 70 % van de vis die in de EU wordt geconsumeerd, is ingevoerd; benadrukt dat het essentieel is te zorgen voor consistentie tussen het interne en externe beleid en voor een gelijk speelveld tussen EU- en niet-EU-marktdeelnemers;

46. merkt op dat 25 % van de totale Europese vangsten wordt gevangen met mobiel bodemvistuig; is van mening dat nieuwe beheersregels, met name beperkingen of restricties op het gebruik van visserijtechnieken op EU-niveau, de voedselzekerheid niet in het gedrang mogen brengen, niet mogen leiden tot een toename aan ingevoerde visserijproducten, en al helemaal niet als die producten zijn gevangen met vistuig waarvoor in de EU beperkingen of restricties op het gebruik gelden;

Werken met de visserijsector

47. steunt de visserijsector bij haar aanhoudende inspanningen om de selectiviteit van visserijtechnieken te verbeteren en zijn impact op het milieu te verminderen; wijst op de positieve voorbeelden van herstel van soortenbestanden in beschermde gebieden bij behoud van de visserijactiviteiten; ondersteunt verdere inspanningen ter stimulering van regelingen voor gezamenlijk beheer waarbij lokale belanghebbenden de verantwoordelijkheid nemen voor duurzaam beheer, en steunt eveneens verdere investeringen in onderzoek, innovatie en de ontwikkeling van nieuw vistuig en nieuwe visserijtechnieken; wijst op de rol van vissers als “hoeders van de zee” en hun inzet voor het herstel van visbestanden en hun bijdrage aan het herstel van mariene ecosystemen;
48. merkt op dat volgens de Commissie dankzij het GVB de afgelopen decennia tastbare vooruitgang is geboekt in de richting van duurzamere visserij in de praktijk; benadrukt echter dat de meeste visserijgemeenschappen een hoge tol hebben betaald voor dit herstel;
49. benadrukt dat het belangrijk is alle relevante belanghebbenden, van vissers tot vertegenwoordigers van het maatschappelijk middenveld, te betrekken bij het besluitvormingsproces en de uitvoering van maatregelen die bijdragen tot de bescherming en het herstel van mariene ecosystemen, en die een duurzame en veerkrachtige visserij kunnen ondersteunen;
50. benadrukt dat bijzondere aandacht moet worden besteed aan gendergelijkheid en empowerment van vrouwen, gezien de cruciale rol van vrouwen en jongeren, met name in de duurzame oceaaneconomie en mariene instandhoudingsgebieden;
- o
- o o
51. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad en de Commissie.

TOELICHTING

Het is een feit dat 70 % van de in Europa geconsumeerde vis en zeevruchten wordt ingevoerd. Bovendien volgen Europese vissers in alle visserijcategorieën en bij alle visserijactiviteiten enkele van de strengste regels ter wereld, waardoor zij niet alleen een voorbeeldfunctie hebben, maar bovenal garant staan voor de beste vangstmethoden.

De Europese medewetgevers – en daarmee het Europees Parlement – moeten een evenwicht bewaren bij de noodzakelijke omvorming van bepaalde praktijken, die voornamelijk het gevolg is van klimaatverandering, maar ook van een groot aantal min of meer voorspelbare factoren, zoals schadelijke soorten, afnemende bestanden, maar ook betere gegevens over de oceanen.

Handelen is niet hetzelfde als verbieden. Handelen leidt hier niet tot een revolutie. Handelen mag niet betekenen dat Europese actoren ideeën en politieke programma's worden opgedrongen zonder dat hierover een dialoog wordt gevoerd, of, nog erger, deze in hun nadeel werken.

Het zwijgen van de Europese Commissie in de dialoog met de vissers is incoherent en zorgwekkend, aangezien de Commissie er tegelijkertijd voor pleit te handelen. Er zullen geen maatregelen worden genomen zonder de hoeders van de betrekkingen tussen mens en oceaan, dat wil zeggen de lokale vissers en de kleinschalige ambachtelijke visserij.

De oceanen worden op veel manieren sterk bedreigd: door vervuiling, opwarming, plastic en klimaatverandering, en de zichtbare gevolgen daarvan: toenemende eutrofiëring, verzuring, opwarming van de oceanen, vervuiling door plastic of soms ook een ongecontroleerde toename van het aantal roofvogels. Toch is er sprake van groeiende vooruitgang en goed nieuws op gebieden waar de Europese instellingen in nauw overleg met de visserijsector en de vissers hebben gehandeld. Zo is de toestand van de visbestanden in de EU-wateren sterk verbeterd en zijn veel bedrijven als duurzaam gecertificeerd. De afgelopen 20 jaar is de visbiomassa in het noordoostelijke deel van de Atlantische Oceaan aanzienlijk toegenomen en volgens het nieuwste verslag van het WTECV (WTECV 22-01 ad hoc) lag deze in 2020 ongeveer 35 % hoger dan in 2003. Tegelijkertijd is de visserijsterfte aanzienlijk gedaald en neemt ook het aantal overbeviste bestanden af.

De chaotische communicatie en de interne verwikkelingen rondom het actieplan van de Europese Commissie hebben er helaas sterk toe bijgedragen dat het plan nu tot een laatstekansplan is geworden, waarin huidige goede praktijken, sociaal-economische kwesties en de standpunten van de visserijsector volledig buiten beschouwing worden gelaten. Dit kan voor de lidstaten repressieve gevolgen voor het Hof van Justitie hebben. Tijdens haar volgende ambtstermijn moet de Commissie dit soort valkuilen vermijden en de politiek mag niet spelen met een belangrijk onderwerp als de oceanen. De actieplannen moeten gebaseerd zijn op successen en mislukkingen, en op de opofferingen en inspanningen van de Europese visserijsector. Het doel van de actieplannen mag niet zijn om de Europese visserijopbrengsten te vervangen door invoer, zeker niet sinds de oorlog in Oekraïne de ogen van de Europeanen en vooral van de rest van de wereld heeft geopend voor de noodzaak om net als in de landbouw strategische autonomie en voedselzekerheid te waarborgen.

Ten slotte een laatste belangrijk punt. We moeten weten waar we het over hebben. Daarom moeten we ons ook baseren op wetenschappelijk onderzoek dat er in combinatie met de praktische visserij reeds toe bijdraagt om het Europese visserijbeleid tot een voorbeeldig, op wetenschap en realiteit berustend beleid te maken. In de debatten en standpunten is rationaliteit soms ver te zoeken, waarbij sommige mensen liever verboden willen instellen dan begrijpen dat het goed mogelijk is de co-existentie van menselijke activiteiten en bescherming van de oceanen te begrenzen of te organiseren. Een verbod op bepaalde activiteiten die op Europees niveau goed gereguleerd zijn, leidt er vaak toe dat slechte praktijken buiten Europa worden toegelaten.

Zo werden tijdens een vierjarig onderzoeksproject de gevolgen van de Noordzeegarnalenvisserij voor de belangrijkste habitattypen in het nationaal park Waddenzee langs de Duitse Noordzeekust grondig onderzocht. Hierbij werden zowel de effecten op korte termijn als de veranderingen op lange termijn als gevolg van de Noordzeegarnalenvisserij onderzocht. De uitkomst: de Noordzeegarnalenvisserij heeft slechts een geringe impact op de zeebodem. Zo er al effecten waren op soortniveau, waren deze slechts van korte duur. Deze uitkomsten zijn echter niet nieuw. Bij de oprichting van de beide nationale parken aan de Duitse Noordzeekust is in het kader van het ecosysteemonderzoek Waddenzee uitgebreid onderzoek gedaan naar de invloed van de Noordzeegarnalenvisserij. In het toen verschenen eindrapport concludeerden de auteurs dat de directe gevolgen van de Noordzeegarnalenvisserij slechts kortstondig zijn.

Samenvattend: beschermde mariene gebieden hebben andere instandhoudingsdoelstellingen. Zij worden ingesteld om natuurlijke hulpbronnen als zoogdieren, vogels of schildpadden te beschermen, en dus meestal niet specifiek de zeebodem. Beheersmaatregelen worden aangepast aan de omstandigheden ter plaatse.

Daarom moet het actieplan berusten op een transversale en holistische aanpak en zich niet alleen concentreren op visserijactiviteiten als de enige oorzaak van alle problemen.

MINDERHEIDSSTANDPUNT

ingediend overeenkomstig artikel 55, lid 4, van het Reglement
Francisco Guerreiro

Het voorliggende verslag slaagt er niet in een volledig beeld te geven van de verscheidenheid aan maatregelen die door de Europese Commissie in haar actieplan worden voorgesteld.

Als aanpak voor het verlies aan mariene biodiversiteit en de gevolgen daarvan voor vissers en de samenleving, voorziet het actieplan voor mariene ecosystemen hoofdzakelijk in een betere uitvoering van de huidige wetgeving inzake visserij en milieu.

Zoals meermaals door het Europees Parlement naar voren is gebracht, is het belangrijk het wetenschappelijk bewijs betreffende de gevolgen die bepaalde visserijtechnieken zoals bodemtrawlvisserij hebben op de ecosystemen op de zeebodem en op bijvangst te erkennen, naast bewijs betreffende de voordelen voor het milieu en de sociaaleconomische voordelen van beschermde mariene gebieden (MPA's) die doeltreffend beschermd worden.

Voor onze schaduwrapporteur biedt de door de Commissie voorgestelde niet-bindende routekaart een kans om met lidstaten en belanghebbenden in gesprek te gaan over een goed geplande rechtvaardige transitie naar visserij met een lage impact, vergezeld van publieke financiering, stimulansen (bijvoorbeeld als bedoeld in artikel 17 van het GVB) en een duidelijke zichtbaarheid op de korte, middellange en lange termijn. Het is een gemiste kans voor het Europees Parlement.

BIJLAGE: ENTITEITEN WAARVAN OF PERSONEN VAN WIE DE RAPPORTEURS INPUT HEBBEN ONTVANGEN

Overeenkomstig artikel 8 van bijlage I bij het Reglement verklaart de rapporteur bij de opstelling van het verslag voorafgaand aan de goedkeuring ervan in de commissie input te hebben ontvangen van de volgende entiteiten of personen:

Entiteit en/of persoon:
WWF, Florian Martinez-Buathier, Louis Lambrechts, Policy Officers on Fisheries at WWF
CNC, Comité national de la conchyliculture
EAA, European Anglers Alliance European Fishing Tackle Trade Association
CPMR, Conference of Peripheral Maritime Regions of Europe
Europêche, Daniel Voces de Onáindi

De bovenstaande lijst is opgesteld onder de exclusieve verantwoordelijkheid van de rapporteur.

27.10.2023

ADVIES VAN DE COMMITTEE ON DEVELOPMENT

aan de Commissie visserij

inzake een EU-actieplan: bescherming en herstel van mariene ecosystemen voor een duurzame en veerkrachtige visserij (2023/2124(INI))

Rapporteur voor advies: Catherine Chabaud

SUGGESTIES

De Commissie ontwikkelingssamenwerking verzoekt de bevoegde Commissie visserij onderstaande suggesties in haar ontwerpresolutie op te nemen:

- A. overwegende dat in het EU-actieplan wordt verwezen naar visserijtechnieken die schadelijk zijn voor de ecosystemen van de zeebodem, maar niet specifiek naar andere destructieve visserijtechnieken, zoals visaantrekkende voorzieningen die bijdragen tot de overbevissing van tonijnsoorten en plasticvervuiling in de oceaan, en schade toebrengen aan mariene ecosystemen in de wateren van ontwikkelingslanden;
 - B. overwegende dat meerdere tropische tonijnsoorten, met name geelvintonijn, worden overbevist in de Indische Oceaan en dat de vangst ervan dringend moet worden gereduceerd;
 - C. overwegende dat de Voedsel- en Landbouworganisatie heeft benadrukt dat overbevissing van kleine pelagische soorten en de ontwikkeling van fabrieken voor visolie en vismeel in West-Afrika een bedreiging vormen voor de voedselzekerheid in de kuststaten van West-Afrika;
1. herinnert aan het cruciale belang van de oceanen als pijler van het klimaat en de voedselsystemen, aangezien zij 71 % van het aardoppervlak beslaan, de helft van onze zuurstof produceren en een derde van de CO₂-emissies absorberen; benadrukt dat er beleids- en financieringsbenaderingen moeten worden ontwikkeld voor de instandhouding en het duurzaam gebruik van de oceaan; dringt aan op de wereldwijde instandhouding van op oceanen gebaseerde bestaansmiddelen en van de biodiversiteit in de oceanen; benadrukt de cruciale rol van de oceaan, met name wat koolstofvastlegging, de ontwikkeling van hernieuwbare energie, het scheppen van banen, het terugdringen van armoede, goederenvervoer en internetcommunicatie betreft; waarschuwt voor de onderlinge afhankelijkheid van visserij en voedselzekerheid, aangezien 3,3 miljard mensen voor ten minste 20 % van hun inname van dierlijke eiwitten afhankelijk zijn van voedsel uit de zee;

2. benadrukt onze individuele en collectieve verantwoordelijkheid voor het behoud van de oceaan, die ons mondiaal gemeenschappelijk goed is, alsook van de zeeën en mariene hulpbronnen, en voor de verwezenlijking van duurzameontwikkelingsdoelstelling 14; verzoekt de EU een voortrekkersrol te spelen op het gebied van de bescherming en het herstel van mariene ecosystemen en daarmee verband houdend beleid te formuleren dat systematisch een mondiale visie inhoudt; benadrukt dat een gezond en duurzaam beheer van mariene ecosystemen de invoering vereist van een mondiale, ecosysteemgerichte benadering en van een duidelijk rechtskader waarbij alle sectoren en belanghebbenden in de blauwe economie worden betrokken; betreurt het feit dat het Europese overheidsbeleid inzake de blauwe economie onvoldoende gecoördineerd en onderling afgestemd is en momenteel gefragmenteerd wordt beheerd ten nadele van de belanghebbenden, die hierdoor met elkaar concurreren; benadrukt dat alle soorten verontreiniging van de zee, met name door activiteiten op het land, moeten worden voorkomen en aanzienlijk moeten afnemen; dringt aan op nauwere samenwerking om het afval- en afvalwaterbeheer te verbeteren en verontreiniging door plastic dringend te bestrijden door het gebruik van dit materiaal terug te dringen en meer te recyclen; is ingenomen met de aanpak van de Commissie voor een duurzame blauwe economie en met haar strategie om de ecosysteemgerichte benadering van het visserijbeheer in het kader van het gemeenschappelijk visserijbeleid toe te passen; verzoekt de Commissie de strategie te herzien om deze ecosysteemgerichte benadering niet alleen te beperken tot visserijbeheer, maar ook uit te breiden tot alle sectoren van de blauwe economie, met inbegrip van hernieuwbare energie en winningsindustrieën, als onderdeel van een overkoepelend juridisch en strategisch kader;
3. benadrukt hoe belangrijk het is dat de EU samenwerkt met ontwikkelingslanden, met name de landen in Afrika, het Caribisch gebied en de Stille Oceaan, om zich voor te bereiden op de toekomstige ontwikkeling van hernieuwbare mariene energie door de expertise van de EU op het gebied van mariene planning en industriële ontwikkeling te delen; verzoekt de EU de capaciteitsopbouw en financiering voor ontwikkelingslanden op te schalen om het oceaan- en kustbeheer te verbeteren, strategieën voor de oceaaneconomie te ontwikkelen, hiaten in de governance te dichten en illegale, ongemelde en ongereguleerde visserij en illegale handel in mariene hulpbronnen aan te pakken; benadrukt dat het belangrijk is met oplossingen te komen die tegemoetkomen aan de lokale behoeften aan emissievrije energie, die ervoor zorgen dat mariene ecosystemen worden beschermd en die traditionele activiteiten zoals visserij in stand houden; benadrukt dat het belangrijk is de kustgemeenschappen te betrekken bij de uitvoering van deze maatregelen; benadrukt verder het belang van het ondersteunen van duurzame visserijpraktijken in de ultraperifere gebieden, op basis van het duurzame gebruik van mariene hulpbronnen en het beheer van visserij, aquacultuur en toerisme, als een manier om de sociaal-economische ontwikkeling van deze gebieden op lange termijn te waarborgen;
4. herinnert eraan dat de wereldwijde intensieve exploitatie van natuurlijke hulpbronnen de afgelopen 40 jaar een van de belangrijkste oorzaken van het verlies aan mariene biodiversiteit is, naast andere oorzaken zoals verontreiniging, klimaatverandering en verzuring van de oceanen; benadrukt dat onmiddellijk actie moet worden ondernomen om overbevissing en illegale, ongemelde en ongereguleerde visserij te bestrijden, gezien de negatieve gevolgen ervan voor de kustgemeenschappen; roept alle landen op hun verplichtingen volledig na te komen en een einde te maken aan overbevissing en

destructieve praktijken die het voortbestaan van hele soorten bedreigen; is van mening dat het voor het behoud van de biodiversiteit noodzakelijk is de vangsten aanzienlijk te beperken en voor de meest bedreigde soorten volledig stop te zetten; betreurt dat er ondanks de geldende wetgeving nog steeds sprake is van overbevissing en dat sommige landen de door de internationale regelgeving opgelegde beperkingen niet toepassen; benadrukt dat de intensieve aquacultuursector sterk afhankelijk is van vismeel en visolie uit ontwikkelingslanden en bijgevolg niet kan worden beschouwd als een oplossing voor overbevissing; verzoekt de EU en haar lidstaten duurzame aquacultuur te ontwikkelen door de EU-industrie minder afhankelijk te maken van vismeel;

5. uit zijn bezorgdheid over het besluit van de Japanse regering om radioactief water in de oceaan te lozen; verzoekt de EU druk uit te oefenen op internationale instellingen om de werkelijke impact ervan op de oceaan te monitoren, en de Japanse regering te vragen naar alternatieven te zoeken en een uitgebreide milieueffectbeoordeling uit te voeren, zoals vereist door haar internationale wettelijke verplichtingen;
6. verzoekt de EU steun te verlenen aan de oprichting van nationale kustuitsluitingszones voor lokale en ambachtelijke vissers in partnerlanden, om de visbestanden en de bestaansmiddelen van kustgemeenschappen te beschermen tegen de gevolgen van het groeiende aantal industriële schepen die onder buitenlandse vlag varen en in buitenlandse handen zijn;
7. herinnert eraan dat bij de concrete uitvoering van het actieplan rekening moet worden gehouden met nationale, regionale en lokale specifieke kenmerken, waarbij ook het maatschappelijk middenveld moet worden betrokken bij cocreatieprocessen voor duurzame bedrijfsmodellen en oplossingen; is ingenomen met de rol van regionale zeeverdragen en regionale organisaties voor visserijbeheer; verzoekt de Commissie ambitieuze mandaten voor te stellen voor regionale organisaties voor visserijbeheer die zijn afgestemd op de sociale, economische en milieubeginselen van het gemeenschappelijk visserijbeleid, om de visbestanden in ontwikkelingslanden en internationale wateren te beschermen, met name door het beheer van de bestanden van soorten zoals tropische tonijn te verbeteren en ook de beschikbare gegevens, de naleving en de transparantie van de besluitvorming te verbeteren; benadrukt dat de bescherming en het herstel van mariene ecosystemen op de beste beschikbare wetenschappelijke gegevens gebaseerd moeten zijn;
8. herinnert eraan dat de bescherming en het herstel van mariene ecosystemen strategische en ambitieuze mondiale oceaangovernance vereisen die de lokale kleinschalige visserij ten goede komt en gebaseerd is op duurzame visserijpraktijken in samenwerking met kustgemeenschappen; benadrukt dat het belangrijk is de decarbonisatie van vissersvaartuigen aan te moedigen en, meer in het algemeen, te zorgen voor adequate EU-steun voor de duurzame ontwikkeling van de visserijsector, met name via haar partnerschapsovereenkomsten, en tegelijkertijd de visserijgemeenschappen tijdens deze transitie te beschermen en te helpen; wijst op het verband tussen gezonde ecosystemen en economische ontwikkeling en dringt er bij de EU op aan erop toe te zien dat de transparantie- en non-discriminatieclausules van de partnerschapsovereenkomsten inzake duurzame visserij ook van toepassing zijn op visbestanden die door buitenlandse vloten worden gevangen; herinnert eraan dat alle relevante belanghebbenden, met inbegrip van vertegenwoordigers van het maatschappelijk middenveld en kleinschalige

visserijgemeenschappen, moeten worden geraadpleegd, geïnformeerd en betrokken bij de onderhandelingen over en de uitvoering van partnerschapsovereenkomsten inzake duurzame visserij; benadrukt dat er nieuwe technologieën moeten worden ontwikkeld om van koolstofintensieve visserij met een grote omvang en een grote impact over te schakelen op koolstofarme visserij met een lage impact, om de toegang van ontwikkelingslanden tot relevante technologieën te waarborgen en om onderzoek en innovatie op het gebied van de aanpassing aan de klimaatverandering van de oceanen en de ontwikkeling van hernieuwbare mariene energiebronnen te ondersteunen; herhaalt zijn standpunt over de verordening betreffende monitoring, rapportage en verificatie¹ en de richtlijn betreffende het emissiehandelssysteem², namelijk dat het noodzakelijk is de energie-efficiëntie van schepen te verbeteren en investeringen te ondersteunen die gericht zijn op het koolstofvrij maken van het zeevervoer, met inbegrip van investeringen in windvoortstuwing;

9. is ingenomen met de ambitie in het actieplan om de kennisbasis voor het beheer van de visserij en de bescherming van het mariene milieu te versterken en onderzoek en innovatie te intensiveren; verzoekt de Commissie technische en financiële bijstand te verlenen voor capaciteitsopbouw op het gebied van onderzoek en ontwikkeling en voor kennisoverdracht met ontwikkelingslanden, in overeenstemming met doelstelling 14.a van duurzameontwikkelingsdoelstelling 14; benadrukt hoe belangrijk een dergelijke aanpak is om de oceanen gezonder te maken en de bijdrage van de mariene biodiversiteit en de blauwe economie aan de ontwikkeling van ontwikkelingslanden te vergroten, met name voor kleine eilandstaten in ontwikkeling en de minst ontwikkelde landen;
10. wijst erop dat de ontwikkeling van beschermd mariene gebieden (MPA's) een kans biedt om de samenwerking tussen lokale belanghebbenden, vissers en kustgemeenschappen te intensiveren en oplossingen te ontwikkelen die rekening houden met specifieke lokale omstandigheden, om zo de mariene biodiversiteit beter te beschermen en de ontwikkeling van activiteiten in verband met de blauwe economie in stand te houden; benadrukt dat beschermd mariene gebieden moeten worden opgezet met betrokkenheid van kleinschalige vissers en kustgemeenschappen; verzoekt de partnerlanden deze groepen te betrekken bij elke fase van het proces, van de aanwijzing tot het beheer van de gebieden; benadrukt dat beschermd mariene gebieden voordelen kunnen opleveren voor mariene ecosystemen en lokale economische activiteiten; herinnert eraan dat doeltreffend beheerde en voldoende beschermd gebieden paai- en groeilocaties en jonge exemplaren van vissen beschermen, de gevolgen voor kwetsbare habitats verminderen en incidentele vangsten van kwetsbare soorten tot een minimum kunnen beperken; merkt op dat in het actieplan de negatieve gevolgen worden benadrukt van bodemtrawlvisserij in beschermd mariene gebieden; verzoekt de lidstaten concrete maatregelen te nemen om de instandhoudings- en hersteldoelstellingen te verwezenlijken die specifiek zijn voor elk beschermd marien gebied, te beginnen met de meest bedreigde gebieden, en de effecten van

¹ Verordening (EU) 2015/757 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2015 betreffende de monitoring, de rapportage en de verificatie van kooldioxide-emissies door maritiem vervoer en tot wijziging van Richtlijn 2009/16/EG (PB L 123 van 19.5.2015, blz. 55).

² Richtlijn 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 oktober 2003 tot vaststelling van een regeling voor de handel in broeikasgasemissierechten binnen de Gemeenschap en tot wijziging van Richtlijn 96/61/EG van de Raad (PB L 275 van 25.10.2003, blz. 32).

bodemtrawlvissersrij op de ecosystemen van de zeebodem te beperken; benadrukt dat zichtbaarheid op lange termijn en financiële steun nodig zijn om te zorgen voor een rechtvaardige transitie waarbij geen enkele visser aan zijn lot wordt overgelaten; is van mening dat dezelfde doelstellingen op internationaal niveau moeten worden verdedigd; herinnert eraan dat in doelstelling 3 van het mondiaal biodiversiteitskader van Kunming-Montreal wordt vermeld dat activiteiten in beschermde gebieden volledig in overeenstemming moeten zijn met de instandhoudingsdoelstellingen; verzoekt de EU in dit verband de mogelijkheden en voordelen van beschermde mariene gebieden te benutten door de oprichting van een mondiaal netwerk van beschermde mariene gebieden of een “blauwe gordel” te ondersteunen, met name door de netwerken van beheerders van beschermde mariene gebieden met elkaar te verbinden, om de ontwikkeling van nieuwe samenwerkingsregelingen en het delen van oplossingen tussen de EU en haar partnerlanden te bevorderen; merkt op dat de EU, om de samenwerking tot stand te brengen die nodig is om deze mondiale “blauwe gordel” te creëren, zich met name zou kunnen richten op de ultraperifere gebieden en de landen en gebieden overzee in de Indische Oceaan, de Stille Oceaan, het Caribisch gebied en de Atlantische Oceaan; herhaalt zijn steun voor het verbod op alle winningsactiviteiten die schadelijk zijn voor het milieu, zoals mijnbouw en winning van fossiele brandstoffen, in beschermde mariene gebieden en schadelijke industriële visserijtechnieken, in overeenstemming met de richtsnoeren van de Internationale Unie voor behoud van de natuur;

11. benadrukt dat de energietransitie een belangrijke en essentiële stap is die moet worden verwezenlijkt; wijst er evenwel op dat de vervanging van fossiele brandstoffen een enorme uitdaging is, met name gezien het gebrek aan ontwikkeling van geschikte technologieën die in de visserijsector kunnen worden gebruikt; wijst erop dat de lokale kleinschalige visserij tijdens het transitieproces moet worden beschermd, omdat dit voor deze sector een grote uitdaging zal zijn;
12. verzoekt de EU transparantie in de visserij en andere winningsindustrieën op zee in partnerlanden te bevorderen, aangezien dit van cruciaal belang is om een einde te maken aan overbevissing, biodiversiteitsverlies en schendingen van de mensenrechten; benadrukt dat ontwikkelingslanden aan de kust de normen van het Transparantie-initiatief voor de visserij en het Initiatief inzake transparantie van winningsindustrieën kunnen toepassen om de transparantie te verbeteren;
13. verzoekt de EU te streven naar handhaving van internationale regelgeving die goedkope vlaggen en hervlaggen beperkt, en het voortouw te nemen bij het aanpakken van overlading op zee en het verbeteren van inspecties in havens, aangezien dit belangrijke manieren zijn om lacunes op het gebied van illegale, ongemelde en ongereguleerde visserij te dichten; dringt er bij de Commissie op aan ervoor te zorgen dat de lidstaten de regels inzake toezicht en controle op de visserij naleven wanneer het hun externe vissersvloot betreft;
14. herhaalt de toezeggingen van het mondiaal biodiversiteitskader van Kunming-Montreal en de doelstelling van de EU-biodiversiteitsstrategie om tegen 2030 ten minste 30 % van de mariene gebieden van de EU te beschermen en ten minste 10 % van de mariene gebieden van de EU strikt te beschermen; verzoekt de EU deze doelstelling op internationaal niveau te bevorderen, met de nadruk op sterke waarborgen om de rechten van inheemse volkeren, lokale gemeenschappen en kleinschalige vissers te vrijwaren;

- herinnert aan de gehechtheid van de EU aan het beginsel van beleidscoherentie voor ontwikkeling en aan het op elkaar afstemmen van de verschillende EU-beleidsmaatregelen, zowel intern als extern, om te voorkomen dat er sprake is van onsamenhangend bestuur; benadrukt dat het noodzakelijk is uitgebreide mensenrechten- en rechtsstaatclausules op te nemen in partnerschapsovereenkomsten inzake duurzame visserij, die altijd transparant en in overeenstemming met de duurzameontwikkelingsdoelstellingen moeten zijn; benadrukt dat de eiwitconsumptie in de EU de voedselzekerheid in ontwikkelingslanden niet mag ondermijnen, dat voorrang moet worden gegeven aan visserij voor rechtstreekse menselijke consumptie en dat sectorale steun moet bijdragen tot de duurzame ontwikkeling en het duurzame beheer van de visserijsector en kustgemeenschappen in partnerlanden, met name kleinschalige vissers; benadrukt dat de uitvoering van het actieplan de opleiding van vissers moet bevorderen en aanmoedigen;
15. benadrukt het belang van de vissector en kleinschalige vissers voor kustgebieden in ontwikkelingslanden; herinnert aan de verantwoordelijkheid van de EU om deze sectoren in ontwikkelingslanden te beschermen en te ondersteunen om de exploitatie van visbestanden te beperken en een einde te maken aan overbevissing; benadrukt dat illegale visserijpraktijken, ook door Europese vaartuigen, moeten worden stopgezet;
 16. dringt aan op verplichte zorgvuldigheidsmaatregelen om ervoor te zorgen dat de hele toeleveringsketen van de visserij, met inbegrip van de toeleveringsketens voor diervoeder, eerlijk, volledig traceerbaar en vrij van illegale visserij en productie in verband met mensenhandel of slavernij is;
 17. is ingenomen met de doelstelling om 30 % van de planeet te beschermen, maar waarschuwt dat dit niet ten koste mag gaan van autochtone en plaatselijke gemeenschappen, wier grondbezit, toegang en hulpbronnenrechten met betrekking tot de oceaan moeten worden beschermd, zoals verankerd in de vrijwillige richtsnoeren van de Voedsel- en Landbouworganisatie voor een verantwoord beheer van grondbezit, visgronden en bossen in het kader van de nationale voedselzekerheid en voor duurzame kleinschalige visserij in de context van de voedselzekerheid en de uitroeiing van armoede, en in de VN-Verklaring over de rechten van inheemse volken; benadrukt dat acties met betrekking tot autochtone en plaatselijke gemeenschappen alleen kunnen plaatsvinden met vrije, voorafgaande en geïnformeerde toestemming, zoals bepaald in Verdrag nr. 169 van de Internationale Arbeidsorganisatie; dringt in dit verband aan op de invoering van robuuste waarborgen voor de mensenrechten en een verantwoordings- en klachtenmechanisme;
 18. dringt aan op de beschikbaarstelling van voldoende middelen om de negatieve gevolgen van de klimaatverandering en de Russische aanvalsoorlog tegen Oekraïne voor visserijgemeenschappen te beperken; is bezorgd over het beperkte bedrag van de EU-begroting dat is toegewezen aan de bescherming en het herstel van mariene ecosystemen; betreurt in dit verband het gebrek aan toezicht op de uitvoering en het correcte gebruik van de middelen; benadrukt dat bijzondere aandacht moet worden besteed aan gendergelijkheid en empowerment van vrouwen, gezien de cruciale rol van vrouwen en jongeren, met name in de duurzame oceaaneconomie en mariene instandhoudingsgebieden;

19. benadrukt dat klimaatfinanciering voor ontwikkelingslanden moet worden gebruikt voor het herstel en de bescherming van mariene ecosystemen, die van cruciaal belang zijn voor de beperking van en de aanpassing aan de klimaatverandering;
20. verzoekt de EU financiële steun en technische bijstand te verlenen aan ontwikkelingslanden om hen te helpen bij de uitvoering van het mondiaal biodiversiteitskader van Kunming-Montreal en het VN-Verdrag inzake de volle zee;
21. is ingenomen met de Overeenkomst van de Wereldhandelsorganisatie inzake visserijsubsidies, die een belangrijke stap voorwaarts betekent voor de duurzaamheid van de oceanen door een verbod op subsidies voor schadelijke visserij die gericht is op overbeviste bestanden en verantwoordelijk is voor illegale, ongemelde en ongereguleerde visserij; dringt er bij wijze van volgende stap op aan dat even schadelijke subsidies die overcapaciteit in de hand werken worden aangepakt, aangezien zij leiden tot wereldwijde uitputting van de oceanen.

INFORMATIE OVER DE GOEDKEURING IN DE ADVISERENDE COMMISSIE

Datum goedkeuring	24.10.2023
Uitslag eindstemming	+: 16 -: 0 0: 1
Bij de eindstemming aanwezige leden	Barry Andrews, Dominique Bilde, Catherine Chabaud, Antoni Comín i Oliveres, Pierrette Herzberger-Fofana, György Hölvényi, Rasa Juknevičienė, Beata Kempa, Karsten Lucke, Eleni Stavrou, Tomas Tobé, Miguel Urbán Crespo
Bij de eindstemming aanwezige vaste plaatsvervangers	Ilan De Basso, Marlene Mortler, Caroline Roose, Carlos Zorrinho
Bij de eindstemming aanwezige plaatsvervangers (art. 209, lid 7)	Karolin Braunsberger-Reinhold

HOOFDELIJKE EINDSTEMMING IN DE ADVISERENDE COMMISSIE

16	+
ID	Dominique Bilde
NI	Antoni Comín i Oliveres
PPE	Karolin Braunsberger-Reinhold, György Hölvényi, Rasa Juknevičienė, Marlene Mortler, Eleni Stavrou, Tomas Tobé
Renew	Barry Andrews, Catherine Chabaud
S&D	Ilan De Basso, Karsten Lucke, Carlos Zorrinho
The Left	Miguel Urbán Crespo
Verts/ALE	Pierrette Herzberger-Fofana, Caroline Roose

0	-
-	-

1	0
ECR	Beata Kempa

Verklaring van de gebruikte tekens:

+ : voor

- : tegen

0 : onthouding

INFORMATIE OVER DE GOEDKEURING IN DE BEVOEGDE COMMISSIE

Datum goedkeuring	7.12.2023
Uitslag eindstemming	+: 20 -: 4 0: 0
Bij de eindstemming aanwezige leden	Clara Aguilera, João Albuquerque, Pietro Bartolo, François-Xavier Bellamy, Izaskun Bilbao Barandica, Maria da Graça Carvalho, Asger Christensen, Francisco Guerreiro, Niclas Herbst, Jan Huitema, Ladislav Ilčić, France Jamet, Pierre Karleskind, Predrag Fred Matic, Francisco José Millán Mon, Ana Miranda, Bert-Jan Ruissen
Bij de eindstemming aanwezige vaste plaatsvervangers	Nicolás González Casares, Colm Markey, Gabriel Mato, Lucia Vuolo
Bij de eindstemming aanwezige plaatsvervangers (art. 209, lid 7)	Margrete Auken, Malte Gallée, Petros Kokkalis

HOOFDELIJKE EINDSTEMMING IN DE BEVOEGDE COMMISSIE

20	+
ECR	Ladislav Ilčić, Bert-Jan Ruissen
ID	France Jamet
PPE	François-Xavier Bellamy, Maria da Graça Carvalho, Niclas Herbst, Colm Markey, Gabriel Mato, Francisco José Millán Mon, Lucia Vuolo
Renew	Izaskun Bilbao Barandica, Asger Christensen, Jan Huitema, Pierre Karleskind
S&D	Clara Aguilera, João Albuquerque, Pietro Bartolo, Nicolás González Casares, Predrag Fred Matic
Verts/ALE	Ana Miranda

4	-
The Left	Petros Kokkalis
Verts/ALE	Margrete Auken, Malte Gallée, Francisco Guerreiro

0	0

Verklaring van de gebruikte tekens:

+ : voor

- : tegen

0 : onthouding